

"دەقەكانى شەر" يان "رېڭاي سېھم"

سەئىد سەلىمانى

وھى...! وھى چ پەرۇشەخە ونىكى ئالۇزە ئەو چركانەى سىماى كەسىك دادە چۆرپى وھەلدە وھرىت، شىوھكان بەرەبەرە لىك دەترازىن، وردەكارىي پووخسارەكان بزر دەبن، بىرە وھرىيەكان كال دەبنەو، يادە وھرىيەكان دەپۆلكىن، كۆتايىيەكان تۇخ دادەگىرسىن. ھىدى ھىدى ھەرچى ھەيە دەبىتە رابردوو و ئىتر ھەر چركە ھەيە و چركە ئىستايە و ئەويش مەحكومە بە گوزەر. ئىتر ئەمانە يەك شت رادەگەئىن، يەك ماھىيەت دەردەخەن: ھەتمىيەتى شەر!

بە تەقىنى ھەر تۆپىك موچرپكىكى سارد و لاسار دەگەرايە گىانى ئىمە و بە ترانانى ھەر شاخىك لەرزەيەكى فېدار دەكەوتە گىانى زەوى... ئەو سەربووردەى چركەكانى سەرەتاي ئەو دۇخە بوو، سەرەتايەك كە ئىستاكە رابردوو و ماناي تەواوى شتەكانى لىك ھەلوەشاوہتەو و جگە لە دىمەنىكى لىل و ناديار و ئالۆز و تەماوى شتىكى دىكە لە يادە وھرىيە كەسىكماندا نەماوہ. پووخسارى ھەندىكمان چما گۆزەى شكاو بەرەبەرە لىكترازى و ھەلوەرى، وردەكارىي دەموچاوەكان ئەوئەندە دووركە و تونەوہ كە ئەگەر جارىكى دىكەش سەرلەنوئى شەر

دروستيان بکاته وه، هيچ شتيکي ئاشنا به يادماندا گوزهر ناکات. چما هر له نه زه له وه هيچ شتيک وجودي نه بووه و خوشمان هر ته نيا ديمه نيکي ليکله لوه شاوه و چه واشه ين!

هه نوکه نه وانه ي که وهک بيره وهري ده يانخه مه وه ياد شتيک نين جگه له و چرکانه ي که من و نه واني ديکه تو مارمان کردوون و خوشم دوشد اماوم له وه ي که نايان روژگار يکي له و شيوه مان تيپر کردووه ياکو نا، نه مانه وه هميکن که شهر به شوي خويدا به جيبي هيشتون؟! ويده چيت نه مانه ده قه کاني شهر بن ياکو ياده وهري نيمه بيت که ئيستا که تيکسته وشه يه که و جگه له رابردو و گوزهر ي چرکه ناويکي ديکه به سهريدا ناسه پيت. ئاخو وشه کاني بيره وه رييه کي چه واشه وهک توزي که فچر يني چه م وايه و هه رده م له ونبووندايه و ته نيا ته ميکي ناروونه که قهت کوتايي نايه و هر ده خورپيت و نادياره!

***

چه نده زوو رويشتي، چ بيباکانه گوزهرت کرد!... من که ده منوسي بو نه وه بو که تو بيخوينيته وه نهک که سيکي ديکه، ته نانهت ساکارتيرين نووسراوه کان! نامه يه که چه نده سال له مه ويه ر بوم ناردي و وه رتنه گرت و گه رايه وه، هيشتا هه روا ده ستلينه دراو ماوه ته وه له ناو نه و پا که ته زه رده له گه راوه دا. وشه کان له خه لوه تي نه و پا که ته دا هيشتا به ته نيایي له بير ده چنه وه و ده پولکين. هيشتا پا که ته که م نه کردو ته وه هر بو نه وه ي که سيکي تر - ته نانهت خوم - چاوي به سهردا نه خشيني و نه يخوينيته وه. ئاخو هر وشه يه که و تايه تي که سيکه، نه و وشانه هي تو بوون و نهک ته نانهت هي منيش. تو ده بوايه له گه ل وشه کاندان بگرياتيپه و نه گرياي!

ئيستا له وسهري نه م جيهانه دا، کي چوزاني، شايد هر نه شمابيت. چ فهرقيکي هه يه؟! ئينسان که دلنيا بيت جار يکي ديکه چاوي به که سيک ناکه ويته وه ئيتر مردووه له لاي و ئيستا من له گه ل نه وه هه سته دا به ره و پرووم و توش له لاي من واي. چ سامنا که بير کردنه وه له وه ي که تا دواچر که ي زه مان چاوت به که سيک نه که ويته وه که نه گه ر ته نانهت بو چرکه يه کيش بو بيت، نزیکترين و ئاشناتيرين و ناسياوترين و خوماليرين که س بووه له لات. ناوايه دوخه که له لام و توش تيينا گه ي، له وه ي که گوزهرت چه نده خه مه نگيز و دلته زين بو، ونبوونت وهک ده سپيکي شهر يکي شهر انگيز له پانتايي هيچ چرکه يه که داناچورپيت. بويه ش هر جار يک ده که ويته وه يادم ده چم به سهر نه و پا که ته هه لنه چراوه دا، له گه ل وشه کاني قه تيسي ناويدا له جيبي تو ده گريم. وا هه ست ده که م وشه کان له و خه لوه ته دا هه ست به وروژاني هه ميشه ييم ده که ن و نه وانيش ده که ونه يادي تو، يادي که سيک که تامه زروي بينيني بوون و نه يان بيني!

وشه کانيش دواچار له بي توويدا ده پولکين و هه لده وه رين، به لام نه وان له من له سه ره خوتر و ته نيتر و جاويدان ترن، نه وه نده ته حه مول ده که ن تا کو هيمن هيمن ده پروين و له ناو ده چن.

تو نه گرياي و رويشتي و حه سره تي هه نيسکيکي وشه کانت به جيبي هيشت بو من. تو هر بو نه وه گوزهرت کرد که من ئاليره دا بمينمه وه و وشه کان بکوژيت و وشه کان هه لوه ري نييت و وشه کان وه سپريت و نه وسا پروبه ريکي سپي و ساکار به يليته وه که هر ته نيا بو نه وه بشپيت فه راموشي بيکوژي!

وااا...! چه نده ساکار و خوينا سارد و بي خه يال و که مته رخه م و گوينه ده ر گوزهرت کرد. هه ره که شووخالا که شه وي قه تراني خه رهنديک پروناک ده کاته وه و تيپر ده بيت. ئيتر نه وکات تو نامه کانيشت نه کرده وه و ته نانهت ره حميشت به وشه کان نه کرد، تو به زه بيت به هيچ حه رفيکدا نه هات. تو من هيچ، ته نانهت وشه کانيشت ناچار کرد ملي ريگا بگرن به ره و شهر!

***

نه و سه رده مانه هيشتا خولياي شهر له ناو زه يندا چه که ره ي نه کرد بو. شهر واهيمه يه کي نه وتوي دروست نه کرد بو که هه موو چرکه کانم به نيته وه. که لکه له ي شهر له ميشکما نه وه نده کال بو که ته نانهت ديمه نيکي خه ياليشم بو ده سته به ر نه ده کرا چ بگات به وه ي که دواچار خوم له سيمای شهر وانيکي ئيستا ييدا بشو به ييم. نه مه يه ئيتر که زين دو بوون هه نديک لايه ني هه ن که ته نانهت نه به خه يال و نه به خه ون و نه به خوليا به بيروکه ي هيچ که سيکدا گوزهر ناکه ن، به لام ساده و ساکار و به سانايي به ره و پرووت ده بنه وه و له ئاستندا چه ق ده بته ستن

و دواچار په لکښت ده کڼ و ده تخه نه ناو باز نه په که وه که هېچ کات لږی دهرناپه ی و ته نانه ت له مهرگیشدا به روکت بهرناده ن.

له یه کښ له شهوانی نه و سهرده مه دا سه یرم کرد کاروانکوژه تروسکایی جارانی نه مابوو، گوتم: چ ناسمانیکی په لوڅه، چ شهویکی بیهوده! که من نه و شهوه بیرم له وه کرده وه که نه گهر دهرهفت بره خستی و بارودوخ ناوه لا بیټ، له جه نگی شهردا، حه ز ده که م کام یه که له مانه بم: پیاوکوژ یان قوریانی، نیچیر یان راوچی؟! واته نه گهر تفه نگی که به لامه وه بیټ و که سیکیش به رامبه رم - بی نه وه ی بیناسم - حه ز ده که م تفه نگی که به ره ورووی نه و بگرم یان نه و بیگریټ به ره ورووی من؟! بیرم له وه کرده وه که هر کاتیک به راشکاووی و بی دردوونگی و به بی گومان بو نه م مه سه له یه له گهل خوډما ساغ بوومه وه، نه و کاته هله دستم و دهرپوم بو شه پ. له راستیدا من ساغ بوومه وه - گرینگ نه بوو کامیان بم - به لام ده بوايه خوډم له و دوودلی و دردوونگیه پزگار بکه م. من یه کلام کرد، به لام قهت نه مدرکاند و نایلیم که کاممان دواچار تفه نگی که ی گرتنه ده ست. چونکه درکاندنی نه م پریاره هه موو لیکدانه وه کانی شه پرت لی تیک دهادت و نه وکات له ناخه وه خالی ده بیته وه و ئیتر هه موو شوینیکی شه پرت له لات یه کسان ده بیټ، وه که یه!

نیستا که دهرانم هه ندیک له پیاوان ته نیا له بهر کوژران ده چن بو شه پ و هه ندیکش ته نیا بو کوشتن. ناخر مهرگ تینوینی ئینسان ده شکینی، به لام شتانی تر هه رگیز! رازی شه پیش هر له وه دایه که هېچ کامیان ناگه ریته وه: نه پیاوکوژ و نه قوریانی. نه مه یه که شه رکه ران تاوانباریکی بی گونا هن... له شه ردا هه ردوولا دؤراون. سه ربازانی هه ر دوو به ره ی شه پ وه که یه بی تاوان و گونا هن، نه وه ش که قهت نادرپیت تفه نگی کاند. تفه نگی کانی هه ر دوو به ره ی شه پ وه که یه دینه ده نگ، یه که ده نگیان هه یه به بی جیاوازی. نه وان خوڅی و دوژمن ناناسن، فامی جیاکردنه وه ی ره نگی کانیان نییه. ته نیا یه که ره نگ ده ناسن: سوور! ته نیا یه که ناویش دهرانن: خوڅین! لیره دایه که خوڅی و دوژمن یه که خوڅینیان هه یه به ره نگیکی سووره وه... جه لاد وه که دوااین که س خوڅی ده کاته قوریانی و تفه نگیش خاوه نه که ی: نه مه گوزاره ی شه ره!

***

نه مشه و یه که مین شهوی مهیدانی شه رمه، ته پوتوژی شه پ نه وه نده خه ستوخوله که هېچ نه ستیره یه که به ناسماندا گوزره ناکات، هېچ شووخالی که به ناسمانه وه به دی ناکریت. چما شه پ له ناسماندا به رده وامه نه که له زهوی. خوژگه شه پ هر نه بیټ روچنه یه کی هیشتبایه وه بو تروسکانه وه ی کاروانکوژه و نه وسا من بیرم له و هه موو بیده نگیه جوان و کوشنده یه ی پاییز بکرده یه وه که هه موو پانتایی منی داگرت و تو هه ست نه کرد. تو حورمه تی پاییزت نه گرت!

ناخر پاییز خوڅی له خوڅیدا وهرزیکی بیده نگی. نه وه نده بیده نگ که مروڅ هه ست به تیپه ربوونی ناکات. له ولاشه وه به هار وهرزیکی قهره بالغه یان باشر بلیم وهرزی دهنه گه کانه. له راستیدا نه که نه وه ی که جموجولی گیا و سروشت و ناو و زیندووبوون به هار بخاته جووله و دواچاریش وه دهنگی بیټیت، به لکو هه ر ماهیه تی خوڅی وه هایه که دهنگیکی نادیا ری هه یه که هه میشه هه سستی پی ده که یت ته نانه ت له شیرینترین خهوی شهوانی به هاریشدا، به لام به پیچه وانه وه ماهیه تی پاییز بیده نگیه. شتیکی سحرئامیز و نه فسوناوی به ناو پاییزدا گوزره ده کات که ته واوی دهنه گه کان له ناویدا نوقم و بز دهن وه هه وری و نیسفه نجیک که ناو له خوڅیدا هه لده مرثیت. پاییزیش جه وه ریکی هه یه که هه موو دهنه گه کان دهرمژیت و نه مه ش ده بیته سه ره تای جوانی پاییز و ئیتر خوڅی نمایش ناکات، به لکو خودی جوانیه که ی خوڅی سه رنجراده کیشتیت. بیده نگیه که ی ئینسان وه ها نه فسون ده کات که خوڅبه خو لږی ورد بیته وه، بیری لی بکاته وه و دواچاریش له ناویدا غرق و نوقم بیټ، له بیده نگی پاییزدا بخنکیټ. نه مه یه سحری مانه وه ی پاییز وه که جوانترین و بیده نگیترین و هه میشه بیترین وهرزی وهرزه کان!

منیش له و پاییزه دوره ی بهر له شه ردا، پاییزی قه تیزی ناو پوستانلیکم بو هه لبراردیت که نارامیت پی ببه خشی که چی هه روا مایه وه له لام و تو ش نه هاتی و پاییزیش نه گه یشته ده ست و منیش ساله ها پاییزم له

لاي خوم هه لگرت و ئيتر من له بیدهنگی پاییزدا نوقم بووم و دیسان تو نه هاتی و پاییز مایه وه و ئیتر بیدهنگی ئوقیانووسیکی وه های دروست کرد که هه رته نیا توفانی شه ر دهیتوانی بیشله قینیت. که پاییز نه گه یشته لات منیش ملی ریگای شه رم گرته بهر! ***

کاتیك که هه موو ترس دایانده گری هیچ که س قسه یه ک ناکات. بیدهنگی ئاکامی ترسه، له هه راسه وه ری ده گریت... نه و شه وه که هیزی تازه مان بو گه یشتبوو هه موومان کپ داماین و مات داگیرساین، له وهی که هیزی تازه ته نیا یه که ئه رکی له سه ر شانه و ئه ویش گورپینی مهیدانی شه ره بو مه حشه ریکی ناوه خت و بهر له واده. بیرکردنه وه له وه، قسه له ته وای شه رکه ران ده ستینیته وه و هه رته نیا سه رسورمان ده هیلیته وه، ئه وه که به ویستی خوت پی بنیته قیامه تیک که له بناغه دا هیچ نییه جگه له وهی که دوخه کهت له ده روون و هه ناوی خوته وه گواستوته وه بو ئه م پیگه و مهیدانی به ناو شه ره. ئیتر شه رکه ران زمانیان له گز ده که ویت و هه رته نیا به پرسینی «سنوره کانی ئیره تا کوئی ده وامه یان هه یه؟» یان «چرکه کانی شه ر له کویدا ده گه نه ئه به دیته؟» یان «ئاخو شه ر دزه ده کاته ناو خه ونه کانیشمان؟» قه ناعه ت ده که ن. ئاخو له شه ردا هه ر ئه م شتانه ن و شتیکی تر نییه بو گوتن که ئه ونده سه رنجر اکیش بیئ و سه رنجی شته کان رابکیشت که دلی پی خوش بکهیت، یان ئه وه که بیری لی بکه یته وه و ئه ویش هه وداي خه یالت بگریت و بتبات، بتبات تا ئه و دووری دوورانه که ئیتر نه گه ریته وه قهت یان ده غده غه کانی شه ر له زه ینتدا دامرکینیت و ترسه کان بره وینیته وه و قوتارت بکات له م پیگه ی شه ره وه که هه موو شتیك داده گریت و جله ئاسا هه موو پانتاییه ک ده ته نیته وه. ئاخو هیچ خولیا یه ک به راده ی شه ر به هیز نییه، هیچ بیرۆکه یه ک زه ین پاک ناکاته وه له جه نگ... له هه مان کاتیشدا هه ر ئینسانیک قسه یه کی هه یه بو گوتن که باقی ئینسانه کانی تر نایزان یان ئه وه که لیی تیناگن و ئیتر هه ر ئه م تاکه گوته یه مانا ده به خشنی به سه رجه می بوونی ئه و. له شه ردا هه موو هه ولی درکاندن ئه م تاکه قسه یانه، به لام هیچ که س زات ناکات، شه ر مه وداي خۆده رخستن به که س نادات.

هه ر ئه و شه وه هه ندیکمان وا خه ومان لیکه وت که چما پیگه ی شه ر هه ر به راست مه حشه ره و بو ئه وه نابیت قهت لیی به ئاگا بیته وه و ئیتر قهت به ئاگا نه هاتینه وه و ئیستاش هه ر به دهم خه وه وه ده جه نگی ن. هه ندیکیشمان تا دواچرکه ی شه ر و تا ئیستاش ده ستمان کردوو به بزپکاندن و راواندن. ئاخو ئینسانه کانی شه ر دوو جوړن: یان هه ر خه و نابین یان هه موو چرکه یه کیان خه و بینینه. خه ونه کانی شه ر ره نگیکی تریان هه یه. له شه ردا ئاراسته ی خه ونه کانیش ده گورپیت یان باشتو بلیم شه ر پانتایی خه ونه کانیش ده ته نیته وه. له راستیدا هیچ شوین و ناشوینیک نییه شه ر رووی تینه کات. ئه و هه موو قوئاغه کان ده په ریئیت و هیچ به ربه ستیک نانا سیت. له ناسنوره کانیشه وه ده گوزه ریته، پانتایی خه ونه کانیش داگیر ده کات.

من ئه و شه وه خه ونم به ئاسمانیکه وه بینی که شه ر داگیری کردبوو. ئاسمانیکی خالی له ئه ستیره و به تال له رهنگی شین. ئاسمانیک که هه موو ئه ستیره کانی شه رکه ران بوون. له و ئاسمانه دا چرکه کان گوزه ریان نه ده کرد، ساته کان تینه ده په رین.

هه ندیکمان وامان بیر کرده وه ئه گه ر شه ر بگاته دواچرکه ی خوی ئه وکات ئاراسته ی هه موو شته کان ده گورپیت و رووباری له بران نه هاتوو چرکه کان به به ستینه که ی جاراند ده خورپیت و ئیتر ئه وکات هه موو ده گه ریینه وه بی ئه وهی ته نانه ت چرکه یه کی شه ر له یاده وه رییماندا گیری خواردیبت، به لام ئیستا ده رانم که جاری وایه زیندوو بوون هه ر له گردانی جگه ره یه کدا کورت ده بیته وه و جاری واشه له چوون بو مهیدانی شه ردا کوئایی دیت. له راستیدا هیچ جیاوازییه کی ئه وتو له نیوان ئه مانه دا به دی ناکرپیت که دواچار له سه ریان بوه ستیته وه، چونکه به هه ر دوو باردا دوخه که هه ر ده گاته یه که ئه نجام: گوزه ر!... تیپه رین!... یان هه ر ناویکی دیکه ی لی بنی. چ فره قیک ده کات؟! ئیمه ناوی لی ده نیین: زه مان! که چی ماهیه تی هه ر یه ک شته و شایه دیش هه ر ماهیه تیکی نه بیئ. مه سه له که ئالی ره دایه، له و گوزه ره نه فره تیبه دا که هه ر یه که به شیوه یه ک ته فسیری ده کات، به لام بو من هیچ جیاوازییه کی نییه: کوشتنی که سیکی خودی یان خوینرشتنی زه لامیکی به ناو دوژمن. ئه گه ر پوژیکیش

مانای ئەمانە لە جەوھەردا لێک جیا بکەیتەو ئەوکات ئیتر زیندوو بوون مانایەکی نامینیت. ئەمەیه کە ئیتر گۆی بە هیچ نادەم جگە لە تێپەرینی چرکەکان. ئەو چرکانەیی کە هیچ کەس ناتوانی سنووریکیان بۆ دیاری بکات، چونکە ئەگەر سنوورداری بکری مانای خۆیان لە دەست دەدەن. چرکە بۆ ئەو ناو نەنراوە کە سنووریکیی تایبەتی هەبێت، بە لکو بۆ ئەو دانراوە کە پەيوەست و درێژکراوەی چرکەیهکی دیکەیه و ئیتر شتیکی ناکۆتا. ئەم ناکۆتابوونەش جاری وایە مەژۆ دەگەیهنیتە ئەنجامیک کە بێر لە هیچ نەکاتەو تەنانەت لە بەفەرۆدانێ ئەو چرکانەیی کە کورتیان دەکاتەو و لای وایە قەتیس کران بۆی. بەلام بێهوودەیه، هیچ کەس دەرەقەتی زەمان نایەت. زەمان شتیکی لە دەرەوێ دەسەلاتی بوون و هەبوون. چونکە بوونیش هەر لە چرکەیهکدا دەستپێدەکات و لە چرکەیهکیشدا کۆتایی دێت، بەلام خودی ئەو چرکەیه قەت دیاری ناکرێت. ئەمەیه کە شەریش بەشتیکە لەو دۆخە و شەرکەرانیش لە ناویدا دیل و کۆیلە. شەر بەشتیکە لەو ئالۆزییە بۆ خۆیندەوێ شتە نادیارەکان، بۆ دەرخیستی چرکە شاراوەکان، بۆ پێناسەکردنی ماھییەتی بوونیان، بۆ دۆزینەوێ شتە دۆراوەکان.

بەلام لەوێش دلتەزینتر و جەرگەرتر ئەوێه کە تۆ لە شەردا بۆ حەقیقەتیک بگەریت، بۆ ئامانج و مەبەستیکی تایبەت وەدوای شەر کەوتبیت. لێرەدایە کە ئەوکات تۆ ئیتر نەک ناگەیتە هیچ ئەنجامیک، بە لکو خۆشت دەدۆزینیت، ماھییەتی خۆشت فەرامۆش دەکەیت. ئاخر شەر دۆخیکی هەمیشەیی و ناکۆتا. رەھەندیکی چرکەکانە کە قەت برانەوێ نییە. ئەگەر شەر لە دۆخی زیندوو بوون جیا بکەیتەو ئیتر جیھان دەگاتە دوامەنزی خۆی، ژیان دەگاتە کۆتایی. ئەبەدیەت وەک دۆخیکی نادیار، فەرامۆش دەکرێت و رەوتی بوون دەگاتە بنبەست. بێرکردنەو لەوێش هیچ کە تراژیدی ناخولقینیت، بە لکو دۆخیکی بۆش دروست دەکات کە سەرجم زەمان و چرکەکان خالی دەکاتەو لە هیچ. بۆشاییەکی بێپێناسە دروست دەکات کە مەژۆ هیچکات ئەزموونی نەکردووە. ئاخر تراژیدیش خۆی پێویستیەکی حاشاھەلنەگری بوونە، واتە ئەگەر رەھەندی تراژیدی لە چرکەکان وەدەر بخەیت ئیتر ئەوکات هەموو شتەکان دەگەنە ئەوسەری خۆیان، هەموو حەقیقەتەکان جاریکی تر دەدۆزین، هیچ دۆخیکی پێناسەیی نامینیت، هەموو شتیکی خالی دەبێتەو لە هەرچۆرە مانایەک. هەر بۆیەش تەنیا شتیکی کە دەکرێ پێناسەیهکی تایبەتی بۆ بکری: شەر!

***

لە شەردا وات بەسەر دێت کە ئیتر هەست دەکەیت هیچ کەسیک شیاوی ئەو نییە پێی بلی: نازەنین، گیانەکەم، گۆلەکەم!

تۆ نازەنین بوویت و تۆ گیان بوویت و تۆ گۆل بوویت و تۆ خاتوون و ئازیز و رۆح و هەناو و هەناسە و هەتوان و تۆ شەر و رۆژ و سەعات و خولەک و چرکە و گوزەری چرکە بوویت. تۆ هەنسیکی ئەوێندە بێدەنگ بوویت کە هەر تەنیا وشەکان لێی تێدەگەیشن. ئاخ کە تۆ چەندە هەموو شتیکی بوویت و کەچی چەندە هیچ شتیکی نەمایت! ئاخ تۆ کە ئەم دۆخەت دروست کرد هەر تەنیا بۆ سەرینەوێ خۆت و بۆ سەرینەوێ من و بۆ سەرینەوێ وشەکان و بۆ سەرینەوێ هەموو چرکەکان بوو. ئیستا کە چاوەسەر ئەم پاکەتە زەردەھەلگەراوەدا دەخشینم هیچ هەنسیکی بە قورگەدا تێناپەریت. ئاخر تەنیا شتیکی کە لە شەردا نایەتە بەرچاوە: گریانە! نە فرمیسکیک، نە هەنسیکی بزوینەر! ئەوانە هەموو فەرامۆشی جەنگ دەیانخوات، تەنانەت کە سانیکی کە لە شەر دەگەرینەو بۆ هەمیشە گریانیان لە بێر دەچیتەو. هەر وەک ئەوێ کە قەت مندال نەبووبن و هەر بە پیاوی ھاتبە دنیا. ئەمەیه کە ئیتر شەر گەر هیچ شتیکی لە ناو نەبات، گریان بە تەواوەتی دەسپێتەو. هەناوی شەرکەران شۆراوێه لە گریان، چۆراوێه لە فرمیسک و هەنسیک، لە هەناسەیی دلپروکین!

***

لە پۆزانی کۆتایی شەردا هەموو شەرکەران بە شیوہیەکی ئاراستەیی ژیانان دەگۆریت و ئیتر کەس نییە کە لەو دۆخە پرگاری بێت. شەر چارەنووسی گشتیان بۆ هەمیشە یەکلا دەکاتەو. هەندیکی بۆ هەمیشە دەبنە قوربانی و هەندیکیش هەتا ئەبەد پیاوکۆژ. ئیتر کەسیک لەم ناویدا بێر لە رێگایەکی تر ناکاتەو کە خۆی لەو دۆخە قوتار بکات. ئەگەریش هەولیک لە ئارادا بێت تەنیا دۆخەکە لەم بارەو دەگۆرین بەو باردا.

له يه كيك له و روژانه دا، كه سيك له وانه ي به رامبه رمان واته زه لاميكى نه و به رى شهر له سهنه گرده به ده م برينه وه گارنده كانى چه ندين ساله ي شهر ي راوه ده كرد. كاتيک ئيمه گه يشتینه سه رى نووزه ي نازارتيزاوى ره خنه ي ده كرده ناو ميکشي ئيسقان. يه كيك له ئيمه چه كه كه ي خسته سه رپي و لووله كه ي نايه سه ر بناگوئي نه و گوئي: «لابردن و نه هيشتنى رهنج و نازارى مرؤفه كان ته نانه ت له ربي مه رگيشه وه بيت كاريكى موقه ده س و پيروزه». مرؤف كاتيک چاوى به ديمه نى له و شيوه ده كه ويته هه موو به هاكان جاريكى تر رهنج و پرووى خويان له ده ست ده دن و ديسان خالى ده بنه وه له هه ر جوړه مانايه ك. هه ريويه ش من بيرم له وه كرده وه كه هيچ ئامانجيك نه وه نده ئينسانى نيه كه مرؤف له پيناويدا خوي به خت بكات. به لام من تازه كه وتبوومه دوخى نه و شهروه و ئينسانيش كه خوي له مهيدانى به ربه ركه انيدا دوژنيه وه، كه له جهنگه ي شهردا كه وته سه ر ژماردى چركه كان، گرینگ نيه له كام لا بيت، ده بي شهر بكات و شهر بكات و شهر بكات... بجه نگيت هه تا مردن! يان نه وه كه خوت به ديه ته ده ست فه راموشيه كي بي سنور كه ته واوى ليكدانه وه كان له زه ينه ت بسرپته وه. ئاخه فه راموشى هه ميشه ره هه نديكى جوانى تديابه كه به ئانقه ست فه راموش ده كرپت، هه ريويه ش جوانترين فه راموشى له شهردا نه وه يه كه نه وه فه راموش بكه يت دوژمنه كه ت كييه، نه وه له بير بكه يت له دژى كي ده جه نگيت.

له گه ل هه موو نه وانه دا دوخى شهر نه و نده ئالوز و چاوه پروانه كراوه كه له ناكاو چه ز ده كه يت تو ش يه كيك بيت له وانه كه يه كيكى تر لووله ي چه كه كه ي بنى به بناگوپته وه. ئاخه برينداربوون خوي نيوه ي مه رگه ... چه ند چركه يه كه ده خايه نيته، چه ند خوله كيك ده كيشيت، شايه دبش زياتر، نه و كات ژان ري ده كه ويته. سه ره تا له زامه كانه وه، دواتر نه و نه ندامه برينداره داده گري و ده ماره كان ده پيوپت. هيچ ده زووله ره گيك و هيچ وركه ده ماريك نيه پي نه زانيت. پاشانيش ميشكى ته واوى ئيسقانه كان ده ته نيته وه... ده يته نيته وه و ئيتر هه روا ده يته نيته وه و ته شه نه ده كات و په ره ده ستيني: نه مه يه رازى ئيش و نازار كه ئينسان هه ستى پي ناكات. سه ره تا چريكه ي نازار و ژان هه موو شتيكت له بير ده باته وه، ته نانه ت شيرينترين چركه كانى رابردو يان خو شه ويستترين ئافره تيك كه به دريژايي شهر شايد دلت لي دابيت بوي. به لام دواتر هه راسى مه رگ سه ره له نوئ هه موو شتيكت دنيته وه ياد. هه موو بيره وه ربه يه كان به ورد و درشته وه، هه موو ياده وه ربه يه كانى مندالى و هه رزه كارى، هه موو چركه شيرينه كانى ئافره ت، وردترين و كپترين چه كه كانى. هه موو به زه ينه تدا تپه ر ده بن و به ميشكتدا گوزره ده كه ن بي نه وه ي چركه كان گوزره بكه ن. ئاخه ته نيا له و كاته دايه كه چركه كان ده وه ستن و تيناپه رن. هه مووى نه مانه ت ديته وه ياد هه ر ته نيا بوي نه وه ي خوت له مردن بدزپته وه، بو خو نه بان كردن له و تاكه حقيقه ته، بو گوينه دان به و گر مه نه زه ليه ... نه مه ش رازى مه رگه و نه نيني له ناوچوون كه دواچار فيرت ده كات مه رگ گه وره ترين عه داله ته كه هيچ جياوازيه ك نانا سي و گه وره ترين به خشنده يه كه هه موو شتيك زه وت ده كات و هه موو شتيكيش ده به خشيت. تيده گه يت كه مه رگ كو تايى نيه، به لكو چركه يه كه كه جوانيه كي هه ميشه يي ده به خشيت به ته واوى چركه كانى ژيان! له هه مان كاتيشدا مه رگ شتيك نيه، جگه له دوا هه ناسه ي كه سيك، دواچركه ي وشيارى كه سيك به بي خه وينين. له و كاته دا بوم ده ركه وت نه گه ر مه رگ هيچ شتيك نه به خشيت به ئينسان نه و ته نيا ييت پي ده به خشيت.

ئيستاكه وا هه ست ده كه م كه مه رگ خوي پرسياريكه كه وه لامى زوريك له پرسياره سه رسه خته كان ده داته وه بي گريوگول. له راستيدا نه گه ر به وي بو وه لاميك بگه رپيت كه قه ت نه دوژرپته وه ده بي په نا به رپته به ر مه رگ. هه ر نه مه شه كه مه رگ هه موو ده كات، كه ئارامى ده به خشيت.

پيش له شهر هه موومان فير ببووين كه بو مه رگ بگرين، به لام له شهردا ئينسان ده كه ويته دوخيكه وه كه هه ر ته نيا به كه لكى مه رگ ديت. له وي يه كيك ده يگوت: «چه ند دلته زينه كه ته نيا بير كرده وه له مه رگ هيورت بكاته وه!» كه چي ئيستا من له خو م ده پرسم چ هيژيك له مه رگ دايه كه ده تواني نه و كسپه يه بخولفنيته؟! نه مه بير كرده وه يه له مه رگ، له ساته كسپه ئاميزه كانى، نه و كاته ي خولياي مه رگ له زه وي جيات ده كاته وه و له بو شايى نيوان زه وي و هه وادا راته ده گري. به مانايه ك نه مه نه شه به خشى ساتيكى بي په روايه،

ساتيک که ترست نيبه له و نه زموننه، به لکو خۆدانه دهست خولياکه يه تي، نه وه که بۆچی ديت و بۆچی ده بئ موتله ق بئت؟! ئاخو له سهره مهرگدا چرکه يه که هه يه که نه ژيانه و نه مهرگ، ته نيا چرکه يه و بهس، بۆ ته جره به ده بئت، به لام بۆ گيرانه وه نا، چونکه گه رانه وه يان مانه وه يه که له نارادا ناميئيت. هه ربۆيه ش بۆ هه ر که سيک ته نيا يه که جار رووده دات و ئيتر ته واو که نه ويش رازي ته واوي چرکه کاني تري تيدايه، هه لگري نه يني شاراوه ي ته واوي چرکه گيرداوه کاني ماوه ي زيندوو بوونه. له و چرکه دا ته واوي رازه کان بۆ نه و که سه خو ده رده خه ن، به لام که سي تري پي نازانيت، نه واني تري لي بيئاگان، هه ر نه و چرکه يه و ئيتر دواتري مهرگه و بي هه ستي و بوشايي و فه راموشي ...
***

که تو له وسه ري دونيا بيت حه ز ده که م ته واوي شه ره کاني دونيا بپيوم و بگه مه شه ري نه وسه ري دونيا. حه ز ده که م شه ره کاني دونيا قه تاريکي ناديار بن و من بگه يه ننه سنوره کاني تو، نه و سنوره انه ي که رۆژيک لييانه وه گوزه رت کرد و بۆ هه ميشه بيئاگا بوويت له چرکه کاني ناو مه يداني شه ره کاني من. تو هه ر بۆ چرکه يه که بئرت له چرکه کاني من نه کرده وه. نه و چرکه انه ي که جاري وابوو ده وه ستان و ئيستاش ده وه ستن و تو نه وه ستاي! نه گه ر نا چرکه کاني من به م شه رانه دا گوزه ريان نه ده کرد و نه م شه رانه به چرکه کاني مندا تينه ده په رين. حه ز ده که م به شه ريکدا بگه مه که ناري ناديار ي چرکه کاني تو و نه و پۆستاله پايژه له ميژينه و نه و پا که ته زه رده له گه راوه و نه و وشه بيده نگ و بي مه نزلانه بگه يينم که هه چ کات نه گه يشتنه مه نزل. حه ز ده که م سنووري نه و پايژه بيده نگه بکيشم تا سنووري ناديار ي تو... حه ز ده که م بيده نگي خو م و پاييز و وشه کان بکيشم تا خه زه لوه ري دل و گه لاري زاني رۆح!
***

ئيسنا بي شه رم، شه ر له دوامه وه يه، خو م نه وه تام لي ره، بير ده که مه وه، هه ست ده که م، هه ست به برينداريون، به وه ي که شتيک له ناومدا هه يه و هه ميشه لي ده چوريت، شايد خو ين نا، شايد شتيکي دي که که خو شم نه زانم چيه ... شايد!

ئيسنا هه ر به راست وي لي نه م بيابانانم، نه م بيابانانم شه ر که هه ر له چۆله وان يه کاني مه حشه ر ده چن، نه ئاسويان روونه و نه سنووريان ديار. چما ته نانه ت هه ر ته نيا چرکه يه کيش به م چۆله وان يه نه دا گوزه ر ناکات! ئيسنا ده زانم که شه رکه ران قه ت سه رناکه ون، نه وه ي که پيرۆز و براوه و سه رکه وتووي دواچاره کيه، شه ر خو يه تي. نه و سه رکه وتووي سه رکه وتووه کانه. نه گه ر به ره يه کي شه رکه ران پيرۆز ده بن نه و خو يان ملکه چ و ژيرده ستي شه رن. ئيسنا ده زانم که شه ر ته نيا يه که ماناي هه يه: دۆراندن!

کاتيک ده گه ريته وه له شه ر، له خو ش شانسيته وه نيه که زيندوو ماويت، له به دبختيه وه يه. شه رکه ر که ده گه ريته وه گرمه ي ته واوي توپخانه کان له سه ريديا، ته پوتوزي ته واوي شه ره کان به رۆحيه وه يه تي. شه رکه ر کاتيک ده گه ريته وه رزگاري نه هاتوه، به لکو سه ره تاي گيرۆده بوونيته، وه سه وه سه ي شه ر تا نه به د به ري نادات. پياواني شه رکه ر هه موويان له ناخه وه بۆشن، بريندارن: جه سته يان نا، رۆحيان!

ئيستاش که شه ر ته واو بووه، بير له شه وي يه که مين ده که مه وه، شه وي يه که ميني مه يداني شه ر که هه روه که شه وي يه که ميني يه که مين مرقف وايه له سه ر جيهان. بير له و شه وه ده که مه وه که بيرم له وه ده کرده وه ئاخو تفه نگه که روو له من بيت يان له دوژمن!!! ئاخو له جه نگه ي شه ردا دوو ريگات زياتر له به رده مدا نيه، يان تو نه و بکوژيت يان نه و تو بکوژيت... به لام که شه ر ته واو بوو هاوکيشه که ده گوريت، هه ربۆيه ش ئيسنا بير له ريگايه کي تر ده که مه وه: ريگاي سبه م!